

Létezik nemzeti minimum

2026 május 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Orbán Viktor nélkül nincs Fidesz, Fidesz nélkül pedig nincs jövő?.

Nem kétséges, hogy a Fidesz által képviselt jobboldalnak fel kell mérnie, mit hoz a jövő?. Elemezni kell a hibákat, és ezekből kiindulva ki kell dolgozni egy sikerrel kecsegtető stratégiát. Alább ehhez ajánlok néhány szempontot a kedves olvasó figyelmébe.

A választók elsősorban többsége úgy döntött, hogy a jelenlegi Európához akar tartozni. Elvakítja őket a jólét és a látszólagos nyugalom, nem veszik észre, hogy Európa hanyatlik – kulturális, társadalmi, gazdasági és politikai értelemben egyaránt. Oswald Spengler már több mint száz éve megírta, hogy az égbe szökő gótikus székesegyházak a nyugati szellem végtelen utáni törekvését jelképezték. A reneszánsz és a barokk már túljutott a csúcson, a modern művészetek pedig szimbolikus tartalom nélkül maradtak. Helyettük a luxus, a sport és a gyorsan változó, felszínes divatok vették át az uralmat.

Megrendültek a társadalom alapértékei. Megjelent egy német újságcikk, amelynek szerzője örömmel nyugtázta, hogy a német „sztereotípiák” – mint a pontosság és a megbízhatóság – eltűnben vannak.

Megcsináljuk – jelentette ki a német kancellár tíz éve, amikor tömegesen érkeztek a migránsok. Azóta mindenki láthatja az eredményt, de már nem lehet visszacsinálni: feltartóztathatatlanul terjed az iszlám.

Egy ideig még virágzott a német gazdaság, magával húzva egész Európát, benne minket is. De megtört a lendület. Elmentek a bankok és a találmányok, a szélsőséges zöldideológia miatt lemondtak az olcsó energiáról, és kerestek maguknak egy ellenséget, amellyel háborúzhathatnak. Hamarosan bekövetkezett a politikai hanyatlás is. Ezt jól mutatja, hogy amikor legutóbb az unió első számú vezetői Washingtonba látogattak, nem az amerikai elnök, hanem a szövetségi fogadta őket. Az Európai Unió csak kullog a nagyhatalmak – az USA, Kína és Oroszország – mögött.

Halvány reményt ad, hogy egyre többen ismerik fel a súlyos helyzetet. Sikerral kecsegtetnek a közelgő francia és német választások, és Ausztriában a legnagyobb parlamenti erő a józanságot képviseli.

Nem kerülhetjük meg a kínos feladatot: szembe kell néznünk magunkkal. Mi vezetett a bukáshoz? Az elmúlt tizenhat év látványos eredményeit összefoglaltam a lap karácsonyi számában megjelent írásomban, de ez most keveseket érdekel. Bár a baloldali sajtó a korrupciót sulykolta, nem igaz, hogy Magyarország Európa legkorruptabb országa: erről az olaszokat és a görögöket is meg lehetne kérdezni. A jelenség szubjektív megítélését azonban rontotta a luxizás, az irritáló hivalkodás a kerülő úton szerzett javakkal. Sokakat felháborított egyes közszereplők és vezetőik hatalmi arroganciája, amire semmi szükség nem volt. Ez rengeteg szavazatot elvitt még a meggyőződések fideszesek köréből is.

Én két mélyebb okot emelnék ki, amelyekért a magam szintjén is felelősséget vállalok, mert sosem tiltakoztam ellenük, legfeljebb hümmögtem.

Az első: túl messzire ment a központosítás, figyelmen kívül hagytuk a szubszidiaritás elvét, ami százötven éves kereszténydemokrata hagyomány.

A problémákat azon a szinten lehet a legjobban kezelni, ahol keletkeztek. 2010 óta az önkormányzatok szerepe inkább végrehajtó jellegűvé vált, kevesebb önálló döntési joggal. Pénzügyileg stabilabbak lettek, de jobban központosított rendszerben működnek. Csökkent a helyi ügyintézés autonómiája. Egy példa: az állami tulajdonú Magyar Közút Nonprofit Zrt. kezeli az összes országos közutat, beleértve a főutakat és mellékutakat is. Ha önkormányzati cégek látnák például a kátyúzást, nem az államra mutogatnának az elégedetlen autósok egy-egy defekt esetén.

Ártott a túl sok konfliktus is – bel- és külföldön egyaránt –, amihez valljuk be, nem vagyunk elég erősek.

Kedvenc mondásom szerint „minden meccs addig tart, amíg meg nem nyerjük”. Ha azonban már látszik (és sokak szerint látszott is), hogy nem tudunk nyerni, inkább a veszteség minimalizálására kellett volna törekedni. Be kell látnunk: nem mindenki osztja a nézeteinket. Ha kormányon vagyunk, akkor is teret kell engedni a másként gondolkodóknak.

De most hogyan tovább?

Egyben biztos vagyok: [Orbán Viktor](#) nélkül nincs Fidesz, Fidesz nélkül pedig nincs jövő, már csak azért sem, mert egy olyan politikai rendszer, amelyben nincs valódi ellenzék, mindennek mondható, csak demokratikusnak nem.

A pártnak azonban alapjaiban kell megújulnia. A folyamat megkezdődött: Orbán Viktor bölcsen hátrébb húzódott, hogy minden erejét a megújulásra fordíthassa.

Nem a felelősök keresésével kell szétforgácsolnunk magunkat – néhányukat nem feltétlenül az igazság keresésének céljával majd elintézi az Európai Ügyészség, ahogy Romániában is tette. Új emberek kellene, akiknek nem kell sem pozíció, sem pénz, csak munka. Olyanok, akik teljes erejükben dolgoznak Istenért, a hazáért és a családjáért, és akik hitelesek. Valljuk be, nem sok ilyen ember van, ezért új tömegmozgalom egyelőre nem indulhat. Feltérés nélkül, csendben, de annál nagyobb elszánással kell építkezni – mind a pártban, mind a kitartó holdudvarban.

Vallás nélkül nem létezhet civilizáció. A nemzet a legnagyobb közösség, amihez érzelmileg kapcsolódni lehet, egyúttal a leghatékonyabb érdekvédelmi lehetőség. Biztató, hogy sokan háborodtak fel a másik oldalon azért, mert a Fidesz, úgy mond, kisajátította a nemzeti elkötelezettséget. Szabaduljunk meg ettől a kísértéstől! Minden magyar, aki magyarnak vallja magát, magyar – függetlenül attól, hogyan gondolkodik a világról.

A családot óvni kell, bomlása elkerülhetetlenül maga után vonja a társadalom bomlását is, ahogy azt a neves angol történész, Toynbee a Római Birodalom bukásának okait vizsgálva megállapította.

A jövőre nézve van egy biztató reménysugár: Magyar Péter gyűzelménél Orbán Viktor programját mondja fel. Ezt számon fogjuk kérni rajta. Még több okot ad a reményre a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület novemberben megrendelt reprezentatív közvélemény-kutatása,

amely azt mutatja, hogy létezik nemzeti minimum

– vannak fontos értékek, amelyeket a magyar társadalom döntő többsége a magáénak vall. Ezek olvashatók az interneten és a közösségi médiában.

Rövidített formában:

Békét akarunk. Az állam képviseli az egész nemzetet (minden magyar felelős minden magyarért). A társadalom alapja a család. A közösségi érdek fontosabb az egyéninél. Az iskola nemcsak oktat, hanem nevel is. A gazdaság a munkán alapul. Nem toleráljuk a korrupciót. Az állam védi a kiszolgáltatottakat. A vélemény szent és szabad. Tiszteletben tartjuk mások méltóságát. Nem vezetjük félre a másikat. Tiszta közbeszédet akarunk.

Ha alaposabban szemügyre vesszük ezeket, látjuk, hogy lényegében a tízparancsolatnak felelnek meg. Minden politikai megnyilvánulást ezeknek az alapvető megállapításoknak a fényében fogunk megítélni: kíméletlenül bírálni, ha kell, és támogatni, ha lehetséges.

Védjük meg a régi hagyományainkra épülőt, ezer éve Európát gazdagító és abból merítő kultúránkat! Védjük meg a múlt tapasztalataira épülőt, teljesítményelvű és rendre nevelő magyar oktatásunkat, amely a XXI. század elejére három magyar Nobel-díjast adott a nemzetnek. Ha ez sikerül, nem kell félnünk. Ne adjuk fel a reményt!

Náray-Szabó Gábor

A szerző az MTA rendes tagja, nyugalmazott egyetemi tanár

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
